

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2025. október 5.

Nyíregyháza – összugyülekezeti istentisztelet - közgyűlés

Igehirdetés címe: Ő hűség és szeretet

(1. dia) „²²Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: ²³minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!” JSir 3,22-23

Szeretett Gyülekezet! **(2. dia)**

Sok tekintetben különleges istentiszteleten vagyunk ma együtt. Ha lehet így fogalmazni, egyháztörténelmi jelentőségű istentiszteleten. A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközségben 1753 óta, 272 év alatt 47 parókus lelkipásztor **(2/a dia)** szolgált, legalábbis a márványtablánkon – a dátumozásokat illetően nem következetes módon – ennyi lelkipásztor van feltüntetve. Ma, ha Isten is engedi, akkor megválaszthatjuk **(2/b dia)** a 48. lelkipásztort Kocsár-Kozma Anett személyében. 272 év alatt Anett lelkésznő lehet a 3. megválasztott és beiktatott parókus lelkipásztora a gyülekezetnek. A mára

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kijelölt Igénk is ezt erősíti meg, hogy a 272 év alatt Isten hűséges volt a gyülekezethez.

Különleges alkalom a mai a tekintetben is, hogy istentiszteletünkön két piciny gyermeket, Boglárkát és Bencét fogjuk megkeresztelni. Megnézhetnénk az anyakönyveinkben, de talán mondhatom, hogy megszámlálhatatlanul sok gyermeket és fiatalot hoztak a keresztelőkúthoz, hogy a szent keresztségben részesíthessék őket. **(3. dia)** Az első feljegyzett keresztelés – ha jól néztem utána az anyakönyvekből – 1754. január 15-én volt. 272 év alatt Isten ezen a szentségen keresztül is megmutatta a hűségét és szeretetét.

Ezek örömteli események, örömteli pillanatok. De mai istentiszteletünkön nem csak örülünk, hanem együtt dobban a szívünk a Szilágyi családdal, hiszen egy drága férjre, édesapára, nagyapára emlékezünk, akit fiatalon, 58 évesen szólított magához Isten. A gyászban, a fájdalomban is megjelenik Isten hűsége, de a veszteség, a bánat ilyenkor beárnyékolja Isten hűségét, és értetlenségünk, a „miért”jeink

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

erősebbé válnak bennünk. De még ebben a helyzetben is felragyoghat Isten szeretete, hűsége az életünkben.

Az utolsó momentum, ami istentiszteletünk különlegességét adja, hogy **(4. dia)** aratási hálaadó istentiszteleten lehetünk együtt. Ilyenkor gyümölcsök, esetleg kalász vagy kenyér kerül az oltárra, amelyben kifejezzük hálánkat, hogy van mit ennünk, van termény, van aratás, Isten gondviselése eltartja ezt a földet. Isten hűséges Isten – ebben is megmutatkozik! Ezért is hálaadással gondolunk az Ő hűségére és szeretetére.

A mára kijelölt igeszakaszunk egy nagyon nehéz történelmi helyzetben íródott. A romokban heverő város képe tárulhat elénk Kr. e. 586-ból. A túlélők bolyonganak a lerohant, elpusztított jeruzsálemi város romjai között. Valahogy ilyen kép tárulhat elénk, ami ma **(5. dia)** Gázában van. Nem a politikai vetülete érdekel most engem, hanem inkább az, hogy mennyi civil, ártatlan gyermekek, családok válnak hajléktalanná ebben a konfliktusban. Valahogy ilyen

állapotok uralkodhattak **(6. dia)** Kr.e. 587 tájékán, amikor Nebukadneccár vagy Nebukodonozor babilóni király megtámadta Izraelt, lerombolta Jeruzsálem városát, a templomot, ostrom alá vette az ott élőket, felgyújtott és lerombolt mindent és kő kövön nem maradt a városban. Elhurcolta zsidó nők, férfiak, gyermekek ezreit a városból és a megmaradt emberek ezrei váltak hajléktalanná, kiszolgáltatottá, megsebzettekké.

A babiloni krónika szerint Nabukodonozor Kr.e. 599-ben vette ostrom alá Jeruzsálemet. Az ostrom alatt, Kr.e. 598-ban meghalt Júdea királya, Jójákim, és fia, Konjáhu lett az utóda. Mintegy három hónappal később a város elesett (Krónikák könyve 36,9), Kr.e. 597-ben, Adar hónapjának 2 napján (március 16.). Nabukodonozor a várost és a Templomot kifosztotta és a zsákmányt Babilonba vitték. Babilóniába hurcolták Konjáhut, udvarát és másokat, összesen mintegy tízezer júdait, és szétszórták őket a birodalomban. Erről a tudósításról a Királyok könyvében olvashatunk **(7. dia)**:

„¹⁴Fogságba vitte a jeruzsálemieket: minden parancsnokot és a haderő minden vitézét, tízezer foglyot, a mesterembereket és a várépítőket is mind. Nem maradt más otthon, csak az ország nincstelen népe. [...] ¹⁶Minden tehetős embert, összesen hétezret, meg ezer mesterembert és várépítőt, és minden vitéz harcost fogságba hurcolt Babilónia királya Babilóniába.” II. Királyok könyve 24,14.16.

Szörnyű állapotok uralkodtak és az egész város, az egész megtámadott ország lelkileg és fizikailag is romokban hevert. Ilyen körülmények között szolgált prófétaként Jeremiás. A próféta minden bizonnal szemtanúja volt Jeruzsálem ostromának és a teljes pusztulásának. Jeremiás írása, mint afféle halotti jegyzőkönyv, vizsgálja ezt az állapotot. Akár egy orvos, a könyv szerzője a halál okát kutatja és semmi kétsége afelől, hogy bár a babilóniak voltak a végrehajtók, végső soron Isten áll a háttérben. De vajon képes-e Isten ekkora nyomorúságot szerezni? A szerző döbbenetben állapítja meg,

hogy valóban Isten pusztította el a népet, de fel kell ismernie, hogy a nép megérdemelten szenved ebben a büntetésben. Ilyeneket olvashatunk Jeremiásnál:

- **(8. dia)** „⁵Olyan volt az Úr, mint az ellenség: pusztította Izráelt. Elpusztította minden palotáját, lerombolta erődítményeit, megsokasította Júda leányának bűjét és keservét.” JSir 2,5
- **(9. dia)** „⁸Ha segítségért kiáltok is, elzárkózik imádságom elől.” JSir 3,8
- **(10. dia)** „¹⁵Keserőséggel lakatott jól, bánattal itatott. ¹⁶Kavicsot rágatott velem, hamuba kényszerített engem. ¹⁷Elvette békességemet, elfeledtem, mi a jólét.” JSir 3,15-17

Megdöbbenése és mély gyásza ellenére a próféta nem vonja kétségbe Isten igazságosságát. Jeruzsálem pusztulása a bűn egyenes következménye volt. Ezért írta az 1. fejezetben **(11. dia)**: „Az Úr szomorította meg sok vétke miatt.” JSir 1,5. Izrael megtűrt bűnei, engedetlensége, Istentől való

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

eltávolodásának következményei lettek. Izrael nem tanult a prófétai szóból, nem tanult a megannyi figyelmeztetésből. Izrael saját maga mondta ki a prófétának és Istennek **(12. dia)**: „¹⁶Nem hallgatunk rád abban, amit az Úr nevében hirdettél nekünk, ¹⁷hanem mindazt meg tesszük, amit kimondtunk...” Jer 44,16-17a.

Néhány igeverssel ki lehet fejezni azokat az állapotokat, amelyek akkor uralkodtak Izraelben **(13. dia)**: „⁸Ti hazug szavakban bíztok, amelyek semmit sem érnek. ⁹Loptok, öltök, paráználkodtok, hamisan esküsztek, Baalnak tömjéneztek, és más isteneket követték, akiket nem ismertek. ¹⁰Azután idejöttök, és megálltok előttem ebben a házban, amelyet rólam neveztek el, és ezt mondjátok: Megszabadultunk! De azután ugyanazokat az utálatos dolgokat követitek el.” Jer 7,8-10

(14. dia) „Én is szóltam hozzátok, idejében szóltam, de ti nem hallgattatok rám. ¹⁵Elküldtem hozzátok szolgálóimat, a prófétákat, idejében küldtem, és ezt mondtam: Térjen meg

mindenki a maga gonosz útjáról! Jobbítsátok meg tetteiteket, ne kövessetek más isteneket, és ne tiszteljétek őket! Akkor azon a földön lakhattok, amelyet nektek és őseiteknek adtam. De ti nem figyeltetek és nem hallgattatok rám.” Jer 35,14b-15

Jeremiás tisztában volt azzal az ok – okozati összefüggéssel, ami történt Izraelben. Hogy a szenvedés, a szomorúság, a fájdalom, a bánat miért lett úrrá?! Azért, mert nem hallgattak Istenükre és ezt ki is mondták **(15. dia)**: „Nem hallgatunk rád, amit az Úr nevében hirdettél nekünk...” Jer 44,16. Ezért súlyos árat kellett fizetniük. Elvesztettek mindent, mert van az a pont, amikor már nem segít semmi. Amikor minden figyelmeztető szó némán kiált és nem talál meghallgatásra és akkor valami drámainak, mellbevágónak kell történnie, hogy feleszméljen az ember. Emlékszem, néhány évvel ezelőtt, amikor otthon már nagyon késő este volt és bementem minden szobába, hogy a gyermekeim alszanak-e már, láttam, hogy az egyik gyermekem még telefonozik.

Mondtam neki, hogy adja ide a telefont, menjen most már aludni. Az a válasz érkezett, hogy nem. Újra szépen kértem, újra jött a válasz, hogy nem. Emelkedett hanghón újra kértem, megint jött a válasz nem. S ez így ment, amikor megpróbáltam kivenni a kezéből, de ő visszahúzta a telefont, s ment a huzavona, mikor számomra meglepő módon egyszer csak meglendítettem a kezem és egy pofon hagyta el a kezemet. Nálamnál csak a lányom lepődött meg jobban, mert nem szoktam a pofont osztogatni, de hatásos volt, mert a telefon nálam kötött ki. Van az a pont, amikor a szépszó, a kérőszó, a parancsszó sem használ. Kell, hogy valami felrázza az embert, megdöbbentse, megrendítse, kizökkentse. Isten így rendítette meg, rázta fel az Ő népét. De ebben a drámában, tragédiában is felcsillant Isten kegyelme. Mert Ő mindig okkal akar felrázni. A megújulást, a megtérést készíti elő minden kérőszóban vagy akár tragédiában. Ezért csendült fel ez a mondat **(16. dia)**: „²²Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: ²³minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!”

JSir 3,22-23. Annak ellenére, hogy figyelmeztet, kér, int, büntet, Ő szeret.

A **(17. dia)** megtérés, a megújulás útját készíti elő minden ember számára:

Az első lépés mindig annak a felismerése, **(17/a dia)** hogy bűnös ember vagyok és a szenvedéseim oka a bűn. A bűn, ami bennem van és ami körülöttem. „⁸**Sokat vétkezett Jeruzsálem, beszennyezte magát.**” JSir 1,8.

A második lépés **(17/b dia)**, hogy a bennem levő bűn megszorít. Azaz elkezd fájni a bűn terhe. Nyomja a lelkemet – ahogy egy gyönyörű énekünkben énekeljük „*A fájdalom úgy nyom...*” (EÉ. 511. ének). Szét feszít belülről, ezért imádságként tör fel belőlem, szívem mélyéről: „²⁰**Nézd, Uram, milyen nyomorult vagyok! Háborog a bensőm, vergődik bennem a szívem, mert nagyon engedetlen voltam.**” JSir 1,20.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Harmadik lépésként **(17/c dia)** felragyog a remény, hogy Isten kész megbocsátani, mert Ő szeret, Ő hűséges Isten és nem akarja, hogy ebben fájdalomban, a bűn tengerében, nyomorúságban vergődjek. És ez a belülről feltörő bűnvalló imádság reménységet és megtérést ad: „²¹**De ha újra meggondolom, reménykedni kezdek:**²²**Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma...**” JSir 3,21-22.

Negyedik lépésként pedig **(17/d dia)** hit ébred bennem, hogy Ő megbocsát és helyreállítja bennem a magával való kapcsolatot: „²¹**Téríts magadhoz, Uram, és mi megtérünk, tedd újra olyanokká napjainkat, mint régen voltak!**” JSir 5,21.

Isten szeretete és hűsége Jézus Krisztusban vált elérhetővé minden ember számára. Az Atya Benne készítette el az utat a bűnbocsánathoz. A keresztnél **(18. dia)** lehet számodra az a hely, ahol szeretetre és hűségre lelhetsz. Ha Jézushoz jössz, ha

abban a néhány lépésben **(19. dia)** stációról-stációra közeledsz Jézushoz, akkor Ő megújítja életedet és reménység költözik az életedbe. Jeremiás ezért hirdette a romokban levő város népének és a fogságba vitt embereknek, hogy **(20. dia)** „²²**Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma:** ²³**minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!**” JSir 3,22-23.

Jöhetsz te is Hozzá! Akár Ma! Akár Most! Mert Ő szeret és hűséges!

Ámen!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)
